

Met open handen - zo wil ik leven.
ik wil vertrouwen op Gods plan.
Ik laat los wat niet van Hem komt,
en ontvang wat Hij wil geven.

Inleiding

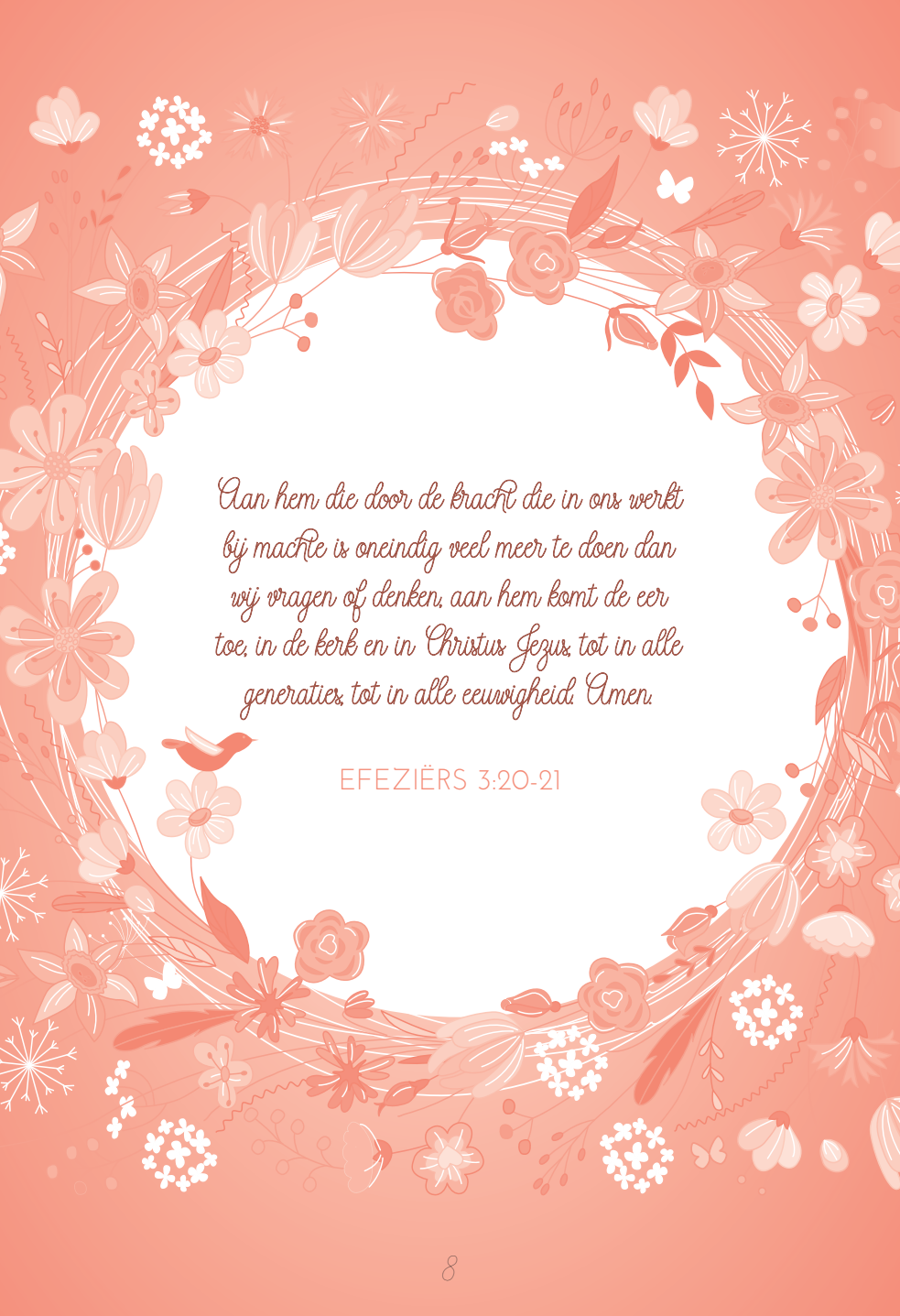
Onlangs las ik op Twitter een verrassend citaat: 'Wat zijn wij moderne mensen toch zo snel afgeleid, zo opgejaagd door eisen waaraan we niet kunnen voldoen.' Aan het woord is J.W. von Goethe, we schrijven 1787 (aldus Twitter in ieder geval). Maar het had net zo goed vandaag kunnen zijn, het had over ons kunnen gaan. Afgeleid van wat echt belangrijk, goed en opbouwend is. Opgejaagd door de onrealistische eisen die de samenleving aan ons stelt of waar we van onszelf aan moeten voldoen. Het na te streven ideaalplaatje verschilt: de perfecte werknemer, die nooit fouten maakt maar wel vreselijk veel werk verzet, nooit te beroerd is om een avondje over te werken en de klanten altijd vriendelijk te woord staat. De tot in de puntjes verzorgde beauty, met afgetraind lichaam, smaakvolle kleding, professioneel geföhnd haar en een subtiële make-up. De volmaakte moeder, die voorleest op school, alle voetbalwedstrijden langs de lijn staat, gezond kookt, nooit kibbelt met haar man en het huis altijd netjes op orde heeft. De onberispelijke christen, die elke ochtend anderhalf uur stille tijd houdt, geen samenkomst in de gemeente overslaat en naast altijd voldoende aandacht te besteden aan baan en gezin ook elke week een dag evangeliseert op het marktplein. Sommigen van ons combineren zelfs zulke onmogelijke eisenlijsten!

In dit boek wil ik op zoek naar een alternatief, een levensstijl 'met open handen'. Wat ik daarmee bedoel is dit: in plaats van alle touwtjes strak in eigen handen te houden, mag ik ze aan Jezus geven. Door ze los te

laten, sta ik met lege, open handen, klaar om te ontvangen wat Hij voor me in petto heeft. Ik neem zijn genade aan en laat me niet langer leiden door wat de samenleving zegt, maar door Gods Geest en door de Bijbel. Dat klinkt makkelijk, als iets wat je eenmalig doet – de touwtjes uit handen geven – maar steeds opnieuw ontdek ik dat ik zelf weer de baas aan het spelen ben in mijn leven, en steeds weer mag ik terugkeren naar de Heer.

Bij het schrijven van *Met open handen* viel me op dat veel in de Bijbel in lichamelijke termen beschreven wordt. Je wordt opgeroepen om je uit te strekken naar Jezus, te bidden met geheven handen. Over God staat er dat zijn eeuwige armen onder ons zijn; dat Hij ons opwacht met open armen; dat we in zijn handpalm gegrift staan.

Dat wil ik in *Met open handen* uitdiepen. Want geloven is niet een kwestie van verstand alleen, van in gedachten accepteren dat Hij je Heer is; het is Hem toebehoren met lichaam, ziel en geest.

*Aan hem die door de kracht die in ons werkt
bij machte is oneindig veel meer te doen dan
wij vragen of denken, aan hem komt de eer
toe, in de kerk en in Christus Jezus, tot in alle
generaties, tot in alle eeuwigheid. Amen.*

EFEZIËRS 3:20-21

Ruimte in mijn hart

LEES: HEBREEËN 11:1-12

Keep some room in your heart for the unimaginable. Dat staat op een poster die in mijn huis hangt. Laat een beetje ruimte in je hart voor het onvoorstelbare. Goed advies; dat wil ik doen. Want God is een God van het onvoorstelbare.

Onvoorstelbaar is hoe God alles schiep vanuit het niets. Hij maakte het universum, onvoorstelbaar groot, met zoveel prachtige planeten die geen mens ooit gezien heeft.

Onvoorstelbaar is zijn weg door de tijd, met Adam en Eva, met Noach, met Abraham en Sara, met Jozef, met het volk Israël. Keer op keer ver-rast God mensen, in bijbelse tijden, maar ook nu nog, daar ben ik van overtuigd.

En het meest onvoorstelbaar: God werd mens in Jezus Christus. Hij werd geboren, leefde, leed en stierf. Hij overwon zonde en dood. Hij zond zijn Geest, die ook in mij leeft.

Die Geest wil ik niet een beetje maar álle ruimte geven in mijn hart. Ik wil ruimte in mijn hart houden voor zijn onvoorstelbare ingrijpen. Voor een toekomst die ik niet kan bedenken, op paden die ik niet voorzien kan. Voor de verrassingen die Hij vandaag op mijn pad kan brengen – mensen die ik mag ontmoeten, lessen die ik mag leren. Ik houd ruimte in mijn hart voor het onvoorstelbare, tot eer van zijn naam. 'Aan hem die door de kracht die in ons werkt bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken, aan hem komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, tot in alle generaties, tot in alle eeuwigheid.' (Efeziërs 3:20-21)

**Hoe kan ik ruimte in mijn hart maken voor het onvoorstelbare?
Hoe kan ik ruimte in mijn agenda laten voor verrassingen?**

*Ten slotte, broeders en zusters, schenk
aandacht aan alles wat waar is, alles
wat edel is, alles wat rechtvaardig is,
alles wat zuiver is, alles wat lieflijk is,
alles wat eervol is, kortom, aan alles
wat deugdzzaam is en lof verdient.*

FILIPPENZEN 4:8

Aandacht

LEES: FILIPPENZEN 4:4-8

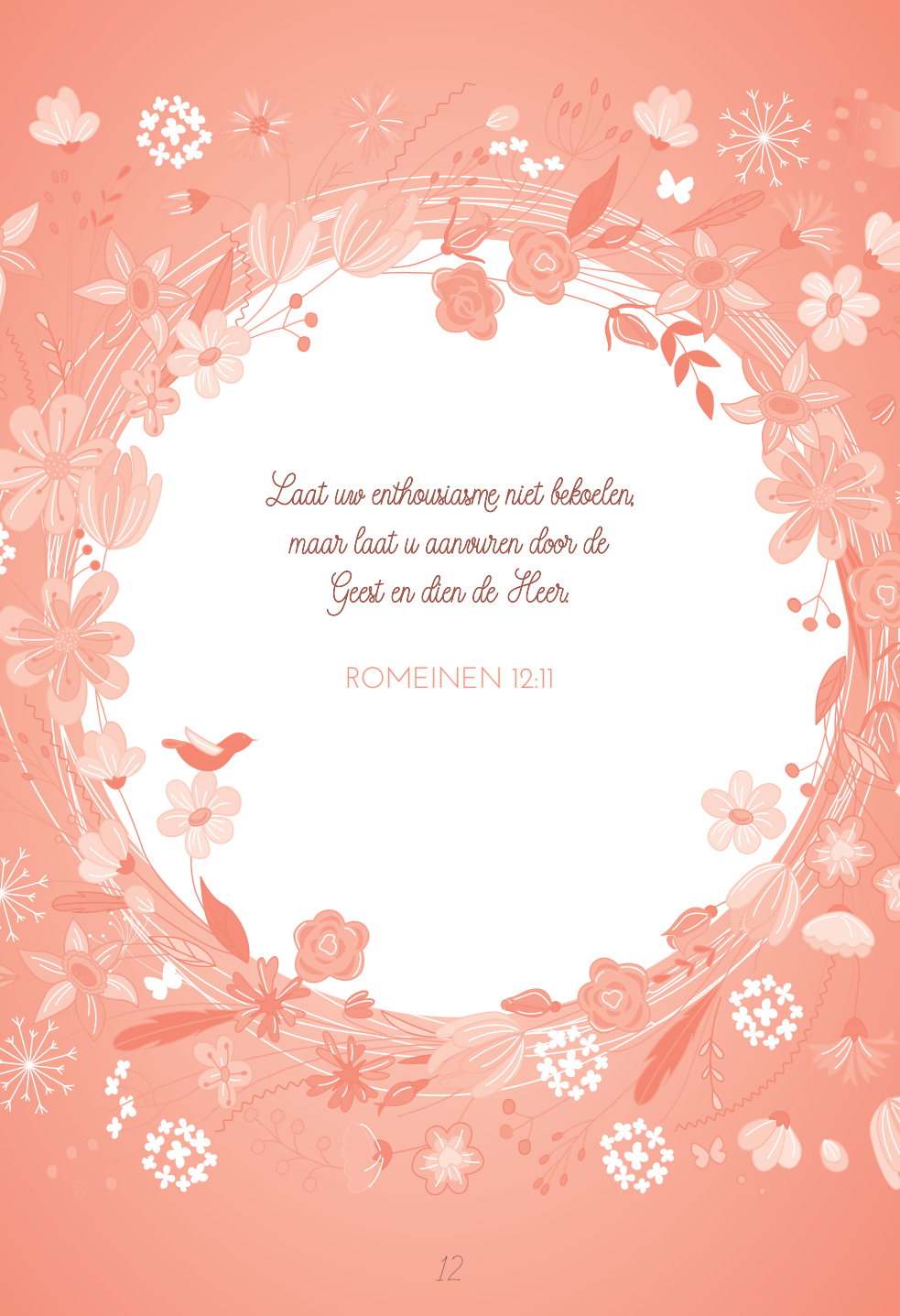
'Alles waar je aandacht aan besteedt, groeit.' Een populaire Pinterest-spreuk, en een mooie conclusie bij Filippenzen 4:8.

Richt je je op je zorgen, dan groeit je stressniveau. En wie wil er nu stress? Ga liever naar God met alles wat je bezighoudt; vraag Hem wat je nodig hebt, vertel Hem je verlangens. (Zie ook Filippenzen 4:6, *Herziene Statenvertaling*)

Richt je je op het goede van God, dan krijgt het ruimte om te groeien in jouw leven. Misschien betekent dit dat je moet snoeien in de ongezonde dingen waar je aandacht aan besteedt, zodat er ruimte komt voor iets beters. Voor mij betekent het dat ik sommige artikelen in damesbladen niet lees, en dat ik bepaalde tv-programma's vermijd, gewoon omdat ze me negatief beïnvloeden. Maar er is heel veel goeds om van te genieten: de schepping, vriendschap en liefde, de kerk, mooie muziek en goed eten – alle goede gaven van God, die het goede in je uitwerken.

Richt je je op wat de wereld zegt dat je moet hebben – die droomman of droomcarrière, dat mooie huis of perfecte lijf of die fantastische vakantie – dan groeit een gevoel van ontevredenheid. Maar kies je ervoor om God te danken voor wat je hebt, dan staat er een mooie belofte voor jou in Filippenzen 4:6-7: 'Dank hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.'

Waar richt ik mijn aandacht op?

*Laat uw enthousiasme niet bekoelen,
maar laat u aanvoeren door de
Geest en dien de Heer.*

ROMEINEN 12:11

Vuur

LEES: ROMEINEN 12:9-21

Leven met passie – wie wil dat niet? De glossy's prijzen het, de managementgoeroes zoeken het. Vol bewondering spreken ze over de avonturiers die alles opgeven om de wereld rond te zeilen, of die de zekerheid van een goede baan opzeggen om ambachtelijk brood te gaan bakken, een webshop te beginnen of kunstenaar te worden.

Paulus heeft het in zijn brief aan de Romeinen ook over leven met passie; over leven met Gods heilige vuur. Dat is het leven waar wij toe geroepen zijn!

Het is een leven van liefde, van onderlinge verbondenheid. (Vers 10-11)

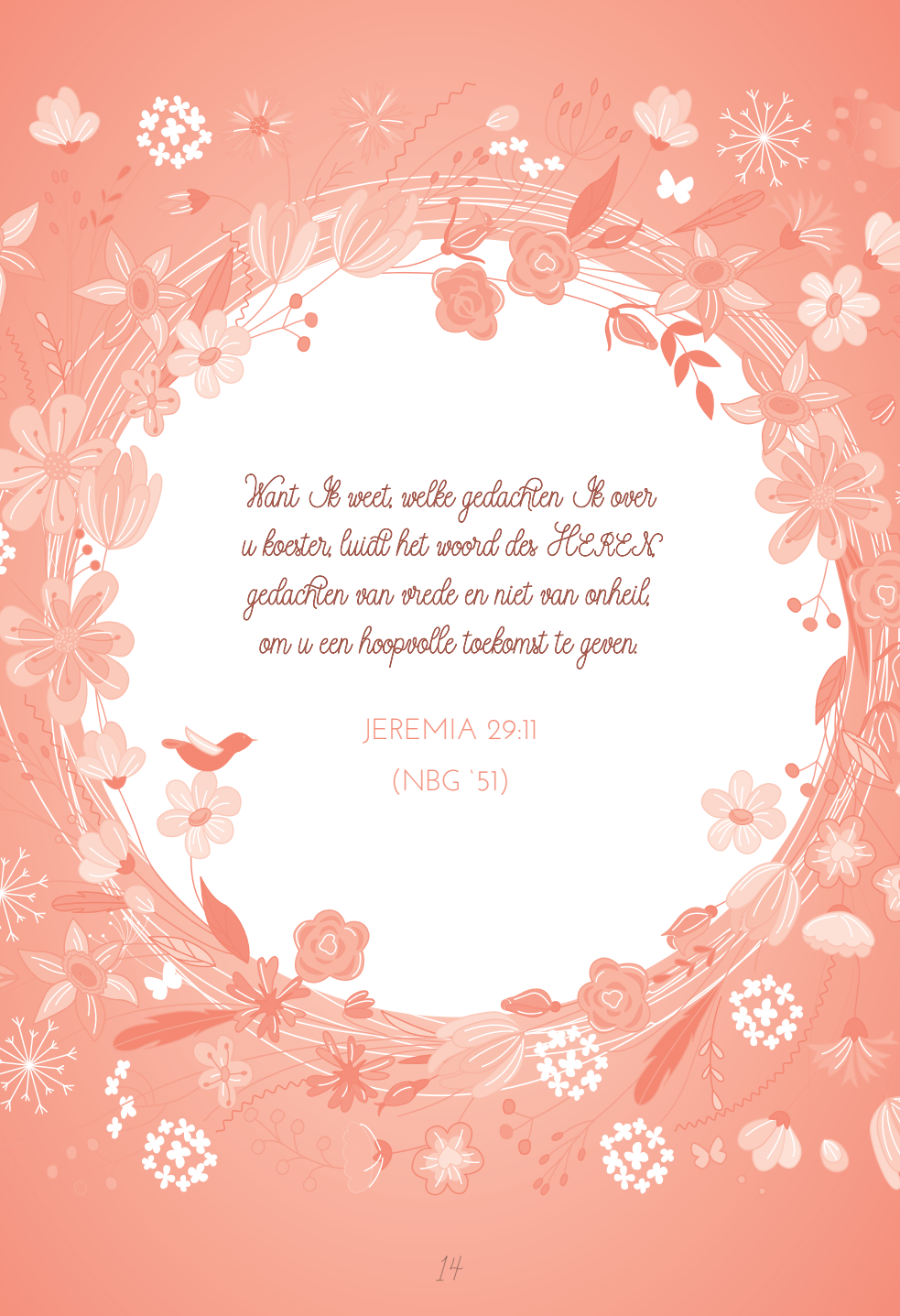
We leven met elkaar mee – we zijn blij met wie blij zijn, en hebben verdriet met wie verdrietig zijn. (Vers 15) We zijn gastvrij en zorgen voor elkaar. (Vers 13) We vertonen geen haantjesgedrag, maar waarderen juist bescheidenheid. (Vers 16)

Als we zorgen hebben, bidden we en vertrouwen we op God. (Vers 12)

Als we tegenstand ervaren, kijken we voorbij het hier-en-nu, naar Gods realiteit. (Vers 12) We zegenen onze vervolgers (vers 14) en zetten ons in voor de vrede. (Vers 19) We laten ons niet overwinnen door het kwade, maar overwinnen het kwade door het goede. (Vers 21)

Maar of het nu gaat over het leven met passie van de glossy's en de goeroes, of dat van de Heer, we krijgen het niet vanzelf. We moeten keuzes maken – de oude zekerheden en denkwijzen opgeven, en het nieuwe omarmen. We moeten doorzetten, ook als het moeilijk is. De passie waar Paulus het over heeft is niet een onveranderlijke staat, we moeten ons steeds laten aanvuren door de Geest; we worden aangespoord om ons enthousiasme niet laten bekoelen. Maar denk je eens in wat een kracht ervan kan uitgaan als we zo zouden leven!

Waarin herken ik Gods heilige vuur in mijn leven?

*Want Ik weet, welke gedachten Ik over
u koester, luidt het woord des HEREN
gedachten van vrede en niet van onheil,
om u een hoopvolle toekomst te geven.*

JEREMIA 29:11

(NBG '51)